

[Socialministeren.]

kasses Hovedledelse til at forøge Antallet af Kassens Understøttelsesdage med indtil 70 Dage i Tiden fra 1. Oktober til 1. Maj.

§ 2 bestemmer, hvilke Medlemmer denne Hjælp kan komme til gode, og i § 3 betinges Hjælpen af, at paagældende Arbejdsløshedskasse senest den 1. Oktober 1932 har oprettet Krisefonds i Henhold til Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, og at Krisefonden er bestemt til at træde i Virksomhed senest den 1. Oktober 1933. Lovforslaget er jo, som jeg nævnte, begrundet ved de stedfindende Forhandlinger om en ny Arbejdsløshedslov med tilhørende Krisekasseordning.

Det bestemmes saa endvidere, at Statskassen refunderer 80 pCt. af Arbejdsløshedskassernes Udgifter efter denne Lov, og af disse Statens Udgifter refunderes igen $\frac{1}{6}$ af Landets Kommuner i Forhold til det Beløb, hvormed disse bidrager til den ordinære Arbejdsløshedsforsikring for Regnskabsaaret 1932—33. $\frac{1}{6}$ er jo ikke nogen stor Refusionsbrøk. Paa den anden Side er det rimeligt, at Kommunerne betaler et vist Beløb, da de igennem denne Lov bliver fri for ret store Forsørgelsesudgifter.

Med Hensyn til Udgifterne bemærker jeg, at Beregningerne her til Dels kan foretages paa Grundlag af de Erfaringer, man har vundet ved Loven af 19. Oktober 1931. Denne Lov medførte i Vinter en Udgift til arbejdsløhedsforsikrede paa 11 Mill. Kr. Det vil dog være rimeligt for næste Vinter at regne med et noget større Beløb, idet Loven af 19. Oktober først fik virkelig praktisk Betydning ind i November Maaned, medens denne Lov er beregnet at skulle gælde fra 1. Oktober. Hvis man i øvrigt kan gaa ud fra, at Arbejdsløsheden i den kommende Vinter i det hele vil være af samme Størrelse som i Vinteren 1931—32, maa man regne med, at denne Lov vil medføre en Udgift af 12—13 Mill. Kr. Statens Andel, de 80 pCt., vil da udgøre omkring 10 Mill. Kr., og naar Kommunernes Refusion af $\frac{1}{6}$ trækkes fra, bliver den endelige Udgift for Staten 8 Mill. Kr.; naar dette Beløb lægges til de 12 Mill. Kr., der var sat som Ydergrænse for Statens Udgifter efter det foregaaende Lovforslag, bliver Statens Udgift til ekstraordinære Foranstaltninger til Gavn for arbejdsløse indtil 1. Maj næste Aar altsaa i alt 20 Mill. Kr. Ved Bedømmelsen af disse Udgifter maa det naturligvis tages i Betragtning, at Forsørgelsesvæsenet og Hjælpekasserne ved Lovforslagets Gennem-

førelse vil blive lettet for en betydelig Millionudgift.

Idet jeg i øvrigt skal henvise til de udførlige Bemærkninger, som ledsager begge Lovforslagene, skal jeg til Slutning blot oplyse, at jeg for længe siden har haft disse to Lovforslag udarbejdet, men ikke har kunnet fremsætte dem, dels paa Grund af deres Sammenhæng med de øvrige Kriseforanstaltninger og -forhandlinger, dels paa Grund af Usikkerhed med Hensyn til de finansielle Konsekvenser. Jeg tillader mig af den Grund, at de andre Kriseforanstaltninger jo netop i disse Dage er til Behandling, og at det haster at faa en Afgørelse, at anmode om, at disse to Lovforslag, som jeg haaber maa faa en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting, snaarest muligt maa blive henvist til nærmere Behandling i Forbindelse med Arbejdsløshedslovforslaget og de andre Lovforslag, som vedrører de ekstraordinære Kriseforanstaltninger.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Oprettelse af en Byggefond*. Baggrunden for dette Lovforslag er først og fremmest den Standsning af Byggeriet, der truer. Det er ofte nok sagt, at Byggeindustrien beskæftigelsesmæssigt set er en Nøgleindustri: standses Byggeriet, bliver ikke blot Tusinder af Arbejdere ledige indenfor Byggefagene, men Virkningerne breder sig til en Række andre Industrier, der fremstiller Produkter, som anvendes i Byggeriet, og for alle de Tusinder af selvstændige Haandværkere Landet over er Byggeriets Standsning en Katastrofe. Hertil kommer endelig, at hvis denne Standsning varer ret længe, vil Bolignøden igen møde os, ikke blot i København, men mange Steder Landet over, og den vil følges af stigende Leje. Derfor er det efter Regeringens Opfattelse en bydende Nødvendighed, at Lovgivningsmagten bidrager, hvad den formaar, til at fremme Byggeriet og derved imødegaa den Udvikling, jeg her nævnte.

Saadant Bidrag kan fra Lovgivningsmagtens Side ydes dels ved Lettelser for Byggeriet paa forskellige Omraader, saaledes som det er foreslaet gennem det Lovforslag om Skattelempelser, der foreligger i Folketinget, dels kan det ske ved mere direkte Støtte til Finansiering af visse Arter af Byggeri; saaledes som det er foreslaet i det Lovforslag, der foreligger her i Folketinget om Udlaan til Boligforeninger. Men da Hovedårsagen til Byggeriets Standsning er den Udvikling paa Rentemarkedet, som